

disse os ikke at staa i nogen Forbindelse med eller at være en naturlig Følge af de forudgaaende Regler i §§ 5 og 6, saasom Lyendet er tilstrækkelig sikret ved den nu brugelige Paategning af Husbonden alene, og Trediemand ikke kan gjøre noget Indgrib i dets Ret, eller det ialtsald ikke gjennem en sælles Tilførsel opnaar større Sikkerhed mod et saadant end ved Husbondens ensidige Paategning.

3. Naar man af Hensyn til Banfæligheden for en Husbonde ved at tilveiebringe Bevis for, at Trediemand har været vidende om, at Lyendet ikke var lovlig stilt fra sin forrige Tjeneste, ikke vil lade det bero ved Lovforslagets § 5, men adoptere det nye Slags Paategninger, uagtet de i Reglen ikke ville hindre det bundne Lyende i at faae andet Arbeide uden Ansvar for Arbeidsgjæverens, og uagtet Paategningerne ikke efter Lovforslagets § 7 — og tilbøds heller ikke efter Ændringsforslagene Nr. 8 — kunne fremtvinges, maa Udvalget anerkjende Nødvendigheden af, at der træffes en Ordning, hvorved der aabnes Lyendet Udgang til at have de Virkninger til Skade for det, som Paategningen vil kunne medføre, naar Lyendeforholdet ikke træder i Virksomhed eller det ophører inden Udløbet af den i Paategningen angivne Tid, uden at Saadant dog er begrundet i, at Lyendet uberettiget negter at tiltræde Tjenesten eller uden lovlig Grund forlader den, da ellers Husbonden ved ubesjætt Vægning ved at annullere Paategningen kan hindre Lyendet i at faae Tjeneste i kortere eller længere Tid, nemlig saa længe indtil det ved Dom faar ham tilpligtet til at give ny Paategning eller Lyendekontrakten hævet. Den i saa Henseende fornødne Ordning burde formentlig træffes saaledes, at paa den ene Side Lyendet ikke faar Udgang til det Offentliges Mellemkomst til at have Paategningens Virkning, naar det uden al lovlig Grund bryder en indgaaet Lyendekontrakt, og at paa den anden Side Husbonden ikke alene bliver i det Mindste erstatningspligtig, naar han — hvad iøvrigt ikke let vil hændes — ganske uberettiget negter Paategning om Lyendeforholdets Ophævelse, f. Ex. naar det er hævet ved Overenskomst eller han selv har bortvist Lyendet, men ogsaa paadrager sig Ansvar, naar han i Tilfælde, hvor der er skjellig Grund for Lyendet til efter Lovgivningens Regler at anse sig besjætt til at undlade at tiltræde Tjenesten eller til at forlade den inden Tjenestetidens Udløb, vægrer sig ved, med Lovforslagets Udtryk, at ophæve Paategningen, og det derefter befindes, at Lyendets Opsættelse var den rette. Allerede efter denne vor Anskuelse om, hvilke Fordringer der bør stilles til den Ordning, som er et nødvendigt Komplement til Lovforslagets § 6, maa vi finde Bestemmelserne i dets § 8, 2det Stykke, mindre tilfredsstillende, thi efter disse kan Lyendet ubetin-

get fordrø, at vedkommende Politimyndighed skal „ophæve“ dets Medkontrahents Paategning, selv naar det uden nogenformhelst lovlig Grund ensidig vil hævø Lyendeforholdet. Men Udvalget kan derhos ikke miskjende Betydningen af en Del af de under Sagens tidligere Behandling mod hine Bestemmelser fremførte Indvendinger. Det har imidlertid ikke set sig i Stand til at finde nogen anden Ordning, mod hvilken der ikke kunde reises, i alt Fald tilnærmelsesvis, lige saa stærke Anker, og navnlig har det staaet os klart, at man vel ved simpelthen at henvisø Lyendet til at søge Husbonden kunde paaregne, at det gjennem en Bestemmelse om Lovbestemt Ansvar for Husbonden for ubesjætt Vægning kunde opnaa fuld Erstatning for Næringstab, men at det vilde være usforvarligt at anlægge en Lovbestemmelse saaledes, at Lyendet, især det kvindelige, vilde, naar der opstaaer Strid om Paategningens Ophævelse, som oftest maatte gaa ledigt i en Mellemtid, der kunde være Raaneder. Udvalget maa derfor indskrænke sig til at anbefale saadanne Ændringer, der synes egnede til at fjerne de væsentligste Indvendinger mod Forstrifterne i § 8, 2det Stykke (Ændringsforslagene Nr. 10 og 11). Naar det for det Første unægtelig stiller sig som en Abnormitet at paalægge Politimyndigheden at annullere en Paategning, som den, naar Skudsmaalsbogen er i Husbondens Besiddelse og negtes udleveret eller muligen ikke af Lyendet er fordrøt udleveret, ikke faar at se, og om hvis Indhold den kun erholder Kundskab ved Reserat af det Lyende, der begjærer Annulleringen, da vil man formentlig kunne herolige sig ved, at det, naar Lovforslaget bliver til Lov, sandsynligvis i større Umindelighed, end det muligen nu er Tilfældet, vil blive Reglen, at Lyendet, som det jo er dets Ret, beholder Skudsmaalsbogen i sit Berge, da Husbonden, hvor det nye Slags Paategninger vil blive brugt, til sin Sikkerhed faar den bekræftede Afskrift. Naar det endvidere er gjort gjældende, at der efter de herommeldte Regler vil af samme Retstrætte reise sig tvende Sager, den ene, den offentlige Politisag, som skal anlægges, naar Paategningen er ophævet af Politimyndigheden, og den anden, den private eller offentlige Politisag, som Husbonden reiser eller forlanger foretaget henholdsvis til at gjøre særtiligt Ansvar gjældende mod Lyendet i Følge Loven af 10de Mai 1854 og i Henhold til Lovforslagets § 9, da ser Udvalget ikke heri nogen Uregelmæssighed, saasom der ikke i begge Sager foreligger det samme Æmne til Paadømmelse, da der under den offentlige Politisag efter § 8, 2det Stykke, spørges, om Lyendet har havt nogen Grund til at anse sig berettiget til at forlade Tjenesten eller til at undlade at tiltræde den, men i den anden, private eller offentlige, Politisag, spørges, om Lyendet efter Lovgivningens Bestemmelser har været berettiget dertil, og der er saaledes intet Besynder-